

disse Beløb forelaa virkelig disponible i Sommerens Begyndelse, og at det endnu er langt derfra. Der er altsaa slet ingen Grund til at lade sig imponere af denne Kassebeholdning og af, at der har været Balance i det sidst aflagte Statsregnskab, og heraf slutte, at nu kan vi tillade os baade det ene og det andet i Retning af Udgifter; det vilde være en fuldkommen urigtig Slutning.

Det, der særlig kan bebrejdes den radikale Regerings Finansstyrelse, var ikke det, at man i disse rige Aar anspændte Skatteevnen til det yderste. Det kunde være meget rigtigt, og jeg har selv været med til det. Det danske Samfund tog meget betydelige Beløb ind i disse Aar, og det var naturligt, naar man kunde forudse de strenge Aar, der vilde komme, at tage ind til Samfundets Brug en ikke uvæsentlig Del af disse let vundne Midler. Altsaa, det gale ved det var ikke, at man anspændte Skatteevnen saa stærkt, men det gale var, at man satte Udgifterne saaledes op, at man ikke alene opspiste hele den store Indtægt, men endda forøgede Gælden; helt bortset fra den Gæld, der er stiftet til Sønderjyllands Generhvervelse, forøgede man Gælden til over det dobbelte, meget over det dobbelte.

Jeg vil endnu en Gang paa det bestemteste advare imod den Tale, som lyder fra socialdemokratisk og radikal Side, og som lyder paa saa løst et Grundlag, som jeg her har stræbt at fastslaa, Talen om, at Finanserne i Virkeligheden er fuldkomment sikrede, og at der er rigelig Raad baade til dette og hint. Sandheden er langt snarere det, som min Partifælle, det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen, sagde forleden Dag, at vi allerede i nogen Tid har troet os rige, men i Virkeligheden har været fattige, og den Sandhed skal nok blive indprentet stærkere og stærkere, saaledes at ogsaa de Herrer Radikale og Socialdemokrater kommer til at nemme den til sidst. Skal vi naa Balance, og skal der endda blive Penge tilovers til Løsning af de store Opgaver, som Regeringen har sat sig, og som er nævnte i Trontalen, og til hvis Løsning, jeg siger det med Glæde, der ogsaa er tilsagt os Bistand fra Oppositionens Side, saadanne store Opgaver som Sønderjyllands Generøjsning, som en rimelig Løsning af det store Boligspørgsmaal, som en Løsning af den store Opgave at tilvejebringe Jord og Huse og Driftsmidler til nye Smaaejendomme paa Landet og en-

delig Gennemførelsen af de 3 store sociale Love, som er nævnte i Trontalen, skal der skabes Balance i Statshusholdningen og dog være Midler til Stede til Løsningen af disse Opgaver paa en rimelig Maade, saa maa vi nægte os de store Lønningsforøgelser, og saa maa vi nægte os en Genoptagelse af den tidligere Understøttelsespolitik. Det vil nu vise sig, hvilke Krav der i saa Henseende vil blive stillet fra Oppositionens Side; men med Fortidens Erfaringer for Øje vilde det ikke undre mig, om der fra den Side bliver stillet Krav, hvis Opfyldelse ganske vilde sprænge Budgettet, selv om de midlertidige Skatte- love, som jeg haaber, bliver fornyet.

Der er talt meget om Nødvendigheden af Nedsættelse af Militærudgifterne, og jeg deler ganske dette Syn, saaledes som det ogsaa vil vides af Trontalens Ord. Denne Regering vil arbejde med paa en rimelig Nedsættelse af Militærudgifterne, og hertil er der saa meget mere Anledning, som den økonomiske Situation er saa spændt, som den er, og vil blive det i endnu højere Grad i de Aar, der kommer. Og til en Omformning af hele vort militære Apparat er der den særlige Grund, at de nuværende Militærlove hviler paa en fuldstændig anden militær-politisk Situation i Verden end den, der nu er raadende. Det vil ogsaa af den Grund være ikke alene rigtigt, men ogsaa nødvendigt, at der sker en Omformning af disse Love. Der er sagt af flere Talere, baade radikale og socialdemokratiske, at nu kunde vi straks skride til en saadan endelig Reform af vor Militærlovgivning, og fra socialdemokratisk Side er der blevet sagt, at vi ogsaa meget godt kan skride til en Afvæbning, og det kan vi gøre uden Hensyn til, at vi er blevet Medlem af Folkenes Forbund, for der staar ikke et Ord i Folkeforbundspagten om, at man ikke kan gaa til fuldstændig Afvæbning.

Nej, det staar der ikke et Ord i Folkeforbundspagten om, men det ligger aldeles utvivlsomt i Folkeforbundspagten som Helhed, efter dens rette Forstaaelse, at det kan man ikke gøre. Det er ogsaa erkendt af den foregaaende Regerings Udenrigsminister, Erik Scavenius, idet der i hans Bemærkninger til Forslaget om Danmarks Indtrædelse i Folkenes Forbund udtrykkelig er sagt, at om end Staterne har deres suveræne Ret paa dette Omraade — hvilket jo er utvivlsomt: der er ikke fastsat nogen, og der er ikke i Folkeforbundspagten anvist nogen Vej til med bin-